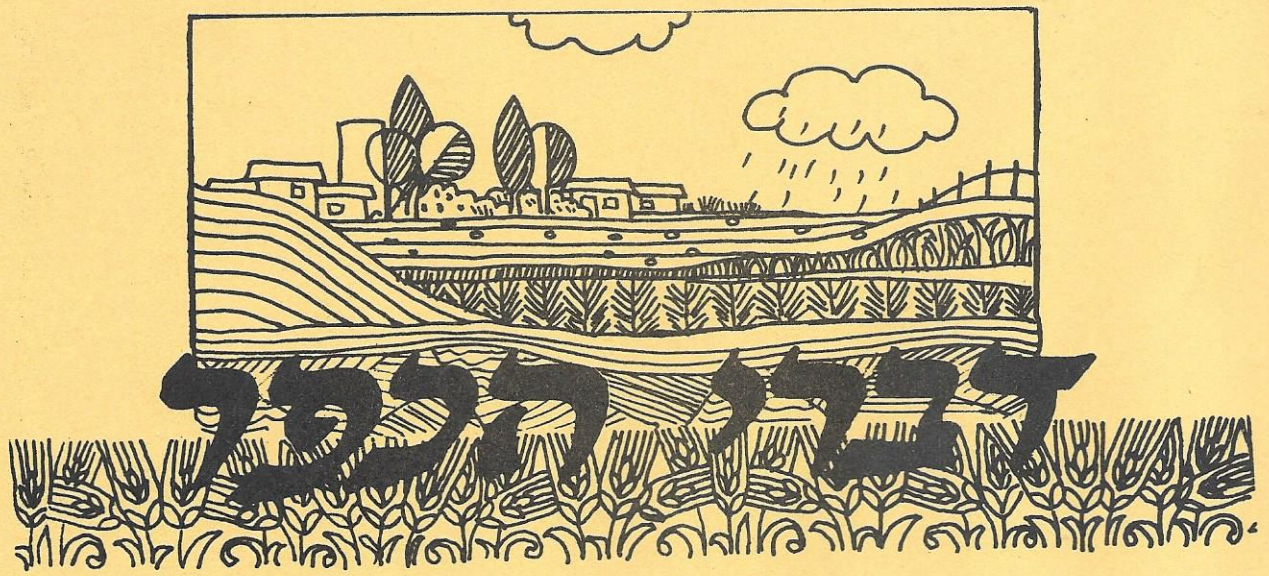

חג השבועות – חג הביכורים

יש לי "הנגאוכר" מן החדשות של אמש
והיום זורחת חמה לקויה.
גם לשדה יש מצב-רוח של עונת-מעבר.
רק טרקטור עטור הילה (שחפים ואנפות)
שזוחל וחוזר... זוחל וחוזר...
מן הארזה לואדי ומן הואדי לארזה,
חוצה את קו הצל הנע –

משכך את פחרי,
זורע תקנה,
משביע אותי לקרא את הכתב על הניר.

סבינה מסג

מזל טוב... מזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

27.5.90 גבי פוטש
חנה פרנקלין
גלי פרנקלין
שרי בן-חיים (נכדה)
שרה קורנבלוט
28.5. אסף מסר
אורן קולנס
גבי' לורנה דיבולט
צביה ברודי
ששון מרקוסון
כרמל וינקלר

29.5. גבי' פני נורטון
יגאל בן-חיים
נואית ברור
נדב עמית
אסא ארנברג
מעין דוארי (נכד)
תור דוארי (נכדה)

30.5. בתיה ריינס
ריימונד סולומון
רונית הרמץ
עדי שוורץ
רמי גולן
אלה חורדיאן (נכדה של שרק)
עונגי מדר (נכדה)

31.5. גבי' סיליה ברגמן
אביב רוזנקרנץ

1.6. מר הרי ברק
לן ויטראוב
מרב בן-אבי
נעמה מדר (נכדה)
כרמל ארני

2.6. יעל וינקלר
ענת גוטר
עירית שיינגזיכט

31.5. אורלי וג'ים שלום
1.6. רונית וג'וני הרמץ
2.6. כותי ואיתן גדליסון

מ ו ד ע ה מן ה מ ע ר כ ת -
אחרי מכול "ימי הנישואין" בדף זה
בליג בעומק עשינו "חושבים" והחלטנו
לחדול מפרסום ימי נישואין של
אוכלוסיתנו. מקווים שתקבלו את
ההחלטה בהבנה.

ו בכך = בפעם האחרונה: ימי נישואין

27.5. ג'נים ויורם בן-חיים
29.5. יעל ואהרון לוין
30.5. אורה ואד ליבוביץ

י ע ל י נ ד ר ו ר

מתחתנים

ש פ ע ב ר כ ר ת

לזוג הצעיר

ולכל המשפחה

מה נשמע ?

- * למען האמת, עם כל האירועים הנוראיים שנשמעים מחוץ לגבולות האי הקטן - השלו - השקט יחסית שלנו, אין כמעט כוח ללקט מידע על הנעשה אצלנו. ואולי צדק מי שאמר, שבדיוק במצבים כאלה של מתח, טוב להתמקד בשגרת היומיום.
- * ובכן, לאלה שתהו על פשר "תעלת בלאומילך" שנפתחה על יד חדר האוכל בצד הצפוני - העניין קשור עם הקמת עמוד חשמל ו/או תאורה, והעבודה נעשית כרגע בכדי לנצל את הדחפור שעוסק בהכנת בור שופכין גדול משותף לנו ולטובא - שבסופו של דבר ימנע ממי הביוב שלנו לזרום לירדן! לפרטים נוספים נא לפנות אל גבי (חשמל) או מיכאל דוארי (מח' המים).
- * בשעה טובה התחילו השבוע לכבס (בינתיים כביסה סינטטית בלבד) במכונת הכביסה החדשה בבית. מוסרים שעדיין יש בעיות תיפעול - אך מתקדמים לאט-לאט.
- * נויה עדר, עדן שלום ונמרוד דדוש כבר לא תיבנקות - מעכשיו הם פעוטים לכל דבר, והצטרפו לחבר'ה בפעוטון "יסמין".
- * ברוכים הבאים למשפחת מקס וברכה טנן, הוריה של יהודית וויטהם, שבאו לחיות איתנו השבוע. איחולים לבביים לקליטה מהירה.
- * כבישי עקיפה, יציאה וכניסה ב"סיבוב" ראש פינה (בחלק החדש) אין יודעים מה בדיוק יהיו פני הדברים, כאשר יגמרו את העבודה. אולי אלק יכול, בתוקף תפקידו החדש, להסביר לנו?
- * קו-נוע חדש פועל בשטחינו בחולה. הוא נרכש תמורת מכירת ציוד חקלאי אחר, כך שההוצאה לא היתה גדולה. סה"כ עובדים שם שלושה קווי-נוע, שמשקים 90% מהשטח.
- * בכותנה-בית פורסים צינורות טיפטוף, בתקווה שלא יהיו עוד צמצומי-מים. על שאלתי איך הולך בגיוסי העישוב, אהרון ענה באיפוק מה שבשבוע וחצי הספיקו לעשב 95 דונם. היענות החברים נעה בין טוב לככה-ככה, אך הוא ציין לשבח את התלתון הבוגר, שעכדו יפה ביחד עם בלהה.
- * שריפה ראשונה בעונה - בשטחי המרעה במורד למנסורה. עמלו כשעתיים (כ-30 חברים) והצליחו לכבות.
- * באותו יום שליווינו את הגב' בלק ז"ל למקום מנוחתה, שמענו על האסון שפקד את משפחת קלמן מערד. הרבה חברים מכל שכבות הגיל נסעו במשך השבוע להשתתף בצערם של עדנה, ג'רי, טל ודור על מות שי בתאונה בצבא. חסרות המילים שיכולות לנחם, אבל כולנו איתם כאבלם.
- * לחולים בבית-החולים ובבית, איחולי החלמה מהירה. לנוסעים בדרכים - סעו בזהירות ובשלום. למתחננים - מזל טוב.

לכולנו - שבוע של רגיעה, שבת שלום ו ח ג ש ב ו ע ו ת ש מ ח

אלזה

עֵינֵינוּ !

הודעה ממרפאת השיניים
הגיעו למרפאת השיניים מברשות שיניים למכירה.
המעוניינים יפנו אל חניתה.

מחזור האוכל

חוזרת למתכונתה הקודמת: 18.00 - 19.30

הנסיון נכשל ! איתכם הסליחה - אפרת

ארוחת הערב
ביום שישי

(בעקבות "שיעורי הבית" היסודיים שעשתה כותבת הטור "מה נשמע" השבוע,
מצטמצמת פינה זו בחצי עמוד בלבד!)

אצל מרכז- השרותים

קודם כל - בשורה מעודדת: בקרוב מתחילים שוב לעבוד בחלק התחתון של
המרכז הציבורי - בכניסה המערבית ובאזור המדרגות המעסיקות תדירות את
"בינינו לבין עצמנו".

עד היום (יום ד') הספיקו לנטוע מחצית השטח של הפרדס החדש (שטח 'ארבל')
ומקווים לסיים את העבודה בשבוע הבא. 80% מהעבודה נעשית בכוחות עצמנו.

בעקבות מקרים שקרו לאחרונה, מזכירים לחברים שכל בקשה להדפסה אצל וילי חייבת להיות
מלווה באישור של מרכז השרותים. הכל למען החסכון.

קורס החייאה - (חובה למצילים - שגם קיבלו פתקאות בתאי הדואר) יתקיים

במקלט 30+ ב-5 ליוני בשעה 17.30.

הקורס מתקיים בחסות ארגון "לב אל לב" של ב"ח צפת, וכל מי שמעוניין
מוזמן להשתתף.

פרט מעניין בנושא השריפה: בשעת האירוע התארח אצלנו צוות של סירת גולני בפעולת מד"ס
(מדריכי ספורט), ביניהם אמיר גולן. כל החבר'ה הפשילו שרוולים ועזרו לחברים לכבות
את השריפה. תודה, תודה!

מפי מיכי מ.

ומה מערכת מזכירים לכם

שלפנינו שבוע "קצר" - וכל מי שרוצה להביא חומר לעלון, חייב למוסרו

עד ליום שלישי בבוקר !!

וואג שבועות תעשה לך

הרבה הפתעות בכוונות לכולנו החג--

נפתח ב: יום ח' 29/5

16.45 - תהלוכת שבועות עליזה וצבעונית
שתצא מפארק 'זיו' - דרך מגרש הכדורסל - המכבסה - "סבין" -
שכונת הוותיקים - הצאן - כביש הנערכה - לאמפיתאטרון.
הציבור מוזמן להצטרף לתהלוכה או לצפות בה לאורך המסלול.

17.15 - טקס הבאת הביכורים (באמפי)

18.00 - פיקניק חג ליל בדשאים,
לפי תחנות, בסגנון שונה (ראה לוח המודעות)

19.45 - הופעת להקת מחול בשיר ובריקוד
- באולם - (ראה פרטים בע' 9)

לאחר ההופעה - הרקדה המונובלית בח"א

ולמחרת - יום ח' 30/5

מ-10.00 עד 13.00 - בוקר לים (BRUNCH)

שכשון קריר ומהנה בבריכה במשך היום

13.00 - סרט צוהר לים באולם - לכל המשפחה

16.00 - הפנימינג ג'ונל ובהדר

בדשאים של האמפי והבריכה.

ארוחת ערב בבתיים בסגנון מוצ"ש

חג שמח לכולנו

מאחל צונות שבועות: אמיר ב., מיקי נוי, אריק ל., עירית ג.

ד מ ס ו ד מ ל נ ו

יש אי-סימטריה במתרחש. קם אדם, לוקח רובה-סער, והורג ופוצע ערבים. מניעיו, בשלב זה, אינם ידועים. יתכן שהוא מטורף ויתכן שהוא שונא-ערבים, היודע מה שהוא עשה. בשלב זה הכול מעורפל. אבל התגובות והתוצאות אינן מעורפלות. האינתיפאדה נסקה לשיאי גורד-שחקים, שביתות הזדהות והפגנות אלימות למדי, שאירעו בתוך הקו הירוק. והעולם, שאינו חדל לבדוק את מעשינו בזכוכית מגדלת, נרעש. מה שיותר גרוע בכל הרצח הבלתי-מובן הזה, הוא שנהגי מכוניות שעברו במקום לאחר המעשה לא עצרו, כדי לאסוף פצועים ולהובילם לבית-החולים. אין ספק שחל פחות משווע במוסר של עם ישראל ומאוד יתכן שזה קצה הקרחון של שינאת ערבים, שאת ממדיה קשה לאמוד.

אבל במה האי-סימטריה? בתגובות! חייל מצרי, שירה במטיילים בראס-בורקה, הרג ופצע אחדים מהם. העזרה המצרית, שהוגשה לפצועים, לא היתה מיידית וכתוצאה מכך סבורים שכמה מן הפצועים - שניתן היה להציל אותם - מתו. העולם היהודי לא דרש שמועצת הביטחון של האומות המאוחדות תתכנס, כדי להוקיע או לגנות. לא היו שביתות באו, למרות שהטרגדיה היכתה גלים. גם כאשר ערבי תושב מזרח ירושלים דירדר אוטובוס, שצטע בקו ת"א-ירושלים, לתהום, ומספר ההרוגים והפצועים היה רב, לא יצאו המוני יהודים להבעיר צמיגים וליידות אבנים במכוניות הערביות. וכשאוטובוס-התיירים הישראליים הותקף ע"י טרוריסטים לא הרחק מאיסמעליה ולא עצרו נהגי מכוניות להגיש עזרה, לא היו תמונות טלוויזיה של התקהלות המוניות של יהודים רעולי-פנים, התוקפים שוטרים.

מה שבטוח הוא שהתגובה של ערביי ישראל מעמידה בסימן-שאלה את כל הדו-קיום של שני העמים בארץ קטנה זו - ומשחק לידיהם של אנשי הימין הקיצוני, שמכריזים שאין מקום לשני עמים כאן.

אין ספק, שבסביבה שבה האלימות קיימת ושהטרור הפך מזמן למטבע-עובר-לסוחר, האווירה מעוררת "מטורפים" או "תמהונים" וגם קיצוניים למעשים זוועתיים.

הערבים בארץ מרגישים שהם אזרחים מדרגה שנייה ושיש אפליה בחינוך, בהקצבות ובהזדמנויות! בזה חייבים לספל. וכל עוד מתייחסים למעשה של המטיף הקיצוני - הרב לוינגר - כ"הריגה ברשלנות", שעונשו חמישה חודשי מאסר בפועל, ההרגשה ש"הכול מותר" וש"איננו גרועים יותר מן המדינות הנאורות" - תלך ותעמיק.

או נס, ש'כרות ושיעמים

העיתונות הקיבוצית עסקה במקרה השני של אונס קבוצתי - הפעם בקיבוץ גינוסר - בצורה אינטנסיבית: ניסו לדובב מנהלי בתי-ספר קיבוציים. ערכו ראיונות עם תלמידים והגיעו למסקנה, שמעשה ברוטלי כזה אפשרי ורובץ לכל פתח בית קיבוצי. הנוער משועמם, הם הסיקו, הנוער על-כן שותה עד לשיכרות ובמצב כזה הכול יתכן. התייחסות הנערים למעשה כשלעצמו היא בסיס ודאי לעוד מחקר סוציולוגי-פסיכולוגי על חינוך קיבוצי, שיתפרסם בעוד חמש שנים ואז לא יהיה רלבנטי. יש בנים שאומרים שיש "זונות" ושאלן אונס. יש בנות שמדברות על פחד, אבל אם הן היו משתכרות... נושא המתנדבות הוא שטח-הפקר ומתקבל הרושם, שחלק מן הבנים רואה בהן מטרה מינית לגיטימית, שהקיבוץ/המדריך/המטפלת/ההורים... הביאו למענם, כדי שיוכיחו שהם גברים. מין הפך למעשה (act בלעז) שהוא מכאני. יחסים

(המשך בעמ' 7)

בין המינים ירדו לדרגה של חתולים בעונת הייחוס. המילים "אהבה", "התחשבות" ודומיהן אינן קיימות בלקסיקון. ובמה מצטדקים מחנכים, כילדים? הרחוב הקיבוצי נותן דוגמא של- לית, שקל לנוער לקבל: בגידות בינו לבינה, ביאוף (מי מקבל את עשרת הדיברות בעידן של שינוי טוטאלי!) - בדיחות גסות, סרטים כחולים (במסיבת רווקים שלפני החתונה מכבדים את החתן המיועד בסרט כחול). כל זה מתורגם לתפיסה שהכול מותר. ומי אשם? הנערים עצמם? חס ושלום! בית הספר, העולם הקיבוצי הקטן, חוסר הדרכה, הורים - כולם אשמים, אבל לא הנוער.

ומדוע השיעמום? "אין מה לעשות", הם אומרים. קשה להשוות דור זה ודור אחר. קשה להשוות בית ספר של עכשיו, ובית ספר שהאבות, הסבים, למדו בו אבל השוואה כל שהיא מתבקשת. העולם שלפני 30, 40, 50 שנה היה פחות עשיר ופחות טכנולוגי. ילדים, נערות ונערים במעמד הדומה לבנינו בלעו ספרים ועסקו בספורט. כל בית ספר הקדיש אחרי-הצוהריים אחד בשבוע לספורט חובה: כדורגל או רוגבי בחורף, פלוס ריצות שדה בחורף, וקריקט ושחייה בקיץ לבנים; הוקי, כדור-יד (דומה לכדורסל) בחורף וטניס ושחייה לבנות בקיץ. היו תחביבים. לא מחשבים - הקללה-ברכה של ימינו - אלא חוגים בבית-הספר, כגון שחמט, דרמה, פיתוח יכולת ההבעה בעל פה (Debating Society) תזמורת, מקהלה... ומעל לכול לקומץ נערות ונערים יהודיים - תנועת הנוער החלוצית. לא היה ערב כשכותב שורות אלו - ילד רכרוכי וחלש - לא הלך לפארק שממול לבעוט או לחבוט בכדור, וזה בהבטחה שיתאמן בפסנתר ויעשה שיעורי בית בשבוע.

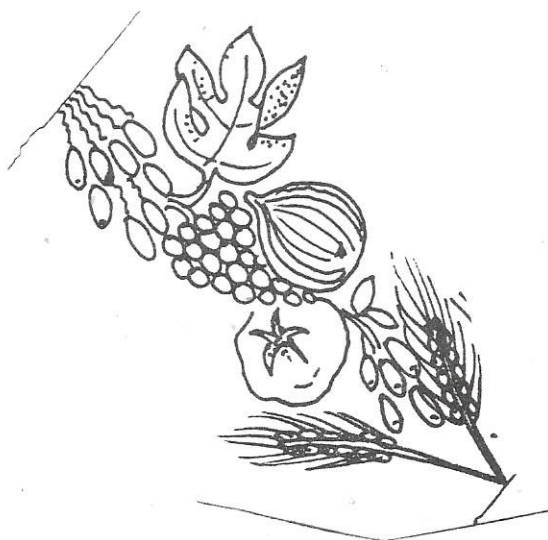
והחבר'ה שלנו, ה"סקינהדס" וה"פאנקיסטים", לא יודעים לבעוט בכדור, חושבים שמחבט טניס הוא שריד מתקופת בריכות הדייג; ליבם נתון להשגת רשיון נהיגה, לפריצה למרכולית ולאקו-מומיה - זה הספורט בהא הידיעה, והתחביב - מין ובזול. ומי אשם?

כולנו (וגם הצעירים נכללים בזה): חוסר הדרכה, חוסר הכוונה ודרישה מין ההורים. חוסר דוגמה חיובית של הרחוב הקיבוצי, מחסור משווע של מחנכים בבית הספר (יש מורים או מלמ-דים בבית הספר, המחנך האחרון נעלם לפני למעלה מעשר שנים). ואם נוסיף לזה את השפע: אופניים, שעונים יקרים, מערכת סטריו/וידאו, מחשב פרטי, שנופלים כחלקם של בני-בנות המצווה (איזו מצווה - הכל עבירה!), אולי נידע להסיק מסקנות בלי המחקר שמאחר לכו. בתנועת נוער היתה סיסמה, בקן שלי בכל אופן, "מי שתורם יותר מקבל יותר" (לא תמורה, חלילה, אלא הרגשת הישג).

התנצלות עם חוכבי פינת דודה ינטה - ומספרם הולך וגדל - הסליחה. בשבוע שבו ידידי ויקירי, עדנה וג'רי קלמן, שכלו בן, בשבוע בו היה רצח מתועב - לא היה לזקנה כוח לענות על פניותיכם.

שבת שלום ושבוע מאושר יותר

א ר י ק

קול (ט) העלוד (שמע בארצנו)

לחברים שלום! טוב, אני מבוע מלהגן על עצמי בעלון זה. לא נורא. בסך הכל זה מוביל אותי לנושא החשוב לי כעת, והוא היחס בין המערכת הניהולית של הקיבוץ לבין החברים אשר בחרו בה, ואשר אותם היא אמורה לשרת.

יש מי שאמר "מחיר הדמוקרטיה הוא עירנות מתמדת", ולאור מה שחוויתי בתקופה האחרונה יכול אני להעיד שנכונים הדברים. אופי התגובה - או חוסר התגובה - הנסיון להפגין סמכות, וחוסר האמינות, כולם סימפטומים של מערכת אשר איבדה את הקווים הרעיוניים, אשר למענם היא קיימת.

יש לחפש את שורש הרע אצל ויתורים של החברים על מעורבות בהחלטות חיוניות לגבי עצמם. יחד עם זאת ישנה הרגשה של אין אונות - כאילו שהדברים מסובכים מדי, או מסוכנים מדי, לשתף בהם את החבר. תופעה זו נוחה למפעילי המערכת הנבחרים, משום שפעילויות שוטפות דורשות החלטות מיידיות, שלא ניתן לתת לכלל החברים ללבנן. כאן הסכנה, משום שקשה להבחין בהתחלתה או סופה של פעולה מסוימת, הדורשת דיווח, ומשום שניהול הוא תהליך אורגני, שבו דבר צומח מתוך דבר. לכן הדיווחים לחבר נעשים יותר ויותר מסובכים, ומת-עורר צורך לתמצתם עד לנקודה שבה היבטים מסוימים - לכאורה פחות חשובים, או קשים להסבר, בעלמים בכלל.

אצלנו בכפר הנשיא סובלים מתופעה זו בצורה קיצונית, לדעתי. ישנם קיבוצים שבהם מוצף החבר בחומר הסברתי ובסופו של דבר החבר מחליט אם קשה לו מדי, או שכדאי לו להתעניין בנעשה.

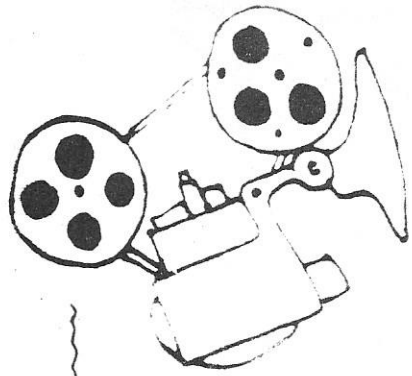
יש, כמובן, טענה שיש חומר אשר מסוכן להפצה. אני מאוד מתנגד לטענה זו, שבסופו של דבר נותנת מחסה לאי-סדרים בניהול. אני סבור שהניהול צריך להיות בפיקוח מתמיד של החברים, ושזה חלק בלתי נפרד ממעמד הנבחר. אם למישהו קשה מדי לעבוד בצורה זו, שיודיע לחברה על כך טרם כניסתו לתפקיד.

השלכה נוספת של השיטה הקיימת אצלנו היום היא שהמנגנון מגן על עצמו נגד הפרעות מן החץ - קרי מעורבות החבר - וחלק שנפגע במערכת מגייס כוחות נוספים מתוך המערכת לשם חיסולו של הפולש.

התגובה שנוצרת לפעמים סוטה מהטיפול בעובדות בלבד, כי ממילא עובדות אילו קשות לבדיקה. ומה כוחו של החבר הבודד לערוך בדיקה כזו לעומת כוחה של המערכת.

אני כותב דברים אילו גם משום שאני מוצא את עצמי אישית בהתנגשות עם המערכת, אך גם, נאנלי בעיקר, אילה דברים שמדאיגים אותי שנים, ומצאתי סוף-סוף דרך לבדוק את אמיתותם "על בשרי".

עכשיו אני בטוח לגמרי שהרעיון הדמוקרטי, שהוא בסיס חברתנו, נפגע בצורה קיצונית, ואני קורא לחברים לעצור הדרדרות זו, אפילו במחיר כואב. אחרת לא יהיה לאף אחד מה לעצור, ובעתיד בשקפת לבנו הנהלה שמטרתה העיקרית היא לקיים את עצמה.

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשְּׁבוּעִי

חֲסִינֹת - דִּיפְלוֹמַטִיָּת - LETHAL WEAPON

במאי - ריצ'רד דונר

משחק - מל גיבסון, דני גלובר, ג'וס אלקנד

ת ו כ ן : מל גיבסון, שנקשר באופן אוטומטי כמעט לאלימות, משל סדרת "מקס הזועם" שפרסמה אותו, עשה לא מעט מאמצים לשינוי תדמית. עם פריחת פרסומו, והמעבר האישי שלו מאוסטרליה לארה"ב, הוא הימר על צורתו החיצונית המצודדת, והמיר את האלימות ברומנטיקה.

בסדרה שלפנינו הוא משחק שוטר בור למדי, אהוז מרה שחורה מהולה בתזזית עצב-נית, בעל חוש הומור מקברי, ומוכה טראומת עבר: אשתו נרצחה בידי זרים. שוטר אלמן זה הוא רק מחצית הקומבינציה. החצי המשלים הוא השוטר השחור רוג'ר מורטאו, בגילומו הגמלוני והמצודד של דני גלובר. שחור, מטופל באישה ובחופן ילדים מתבגרים, דאגן בורגני. החצי שסופג דרך קבע את המהלומות שבאות בתגובה ליוזמותיו של החצי האחר. כמו לורל העוקץ והארדי החוטף.

במהלך "חסינות דיפלומטית" נוטלים על עצמם השוטרים גיבסון וגלובר שתי משימות מקבילות - שמירה על עד מדינה יקר ערך, ומלחמה עד המוות בכנופיה של דיפלומטים רשעים מדרום אפריקה. המשימה הראשונה משעשעת ביסודה, והיא מאזנת היטב את הנחישות הרצחנית שמובילה את המשימה השנייה.

התנופה העזה, חדוות ההרס וההרג, הסדיזם הבלתי מסווה מדודים ומתוחמים היטב. (מדף הביקורת של מחל' הסרטים)

פרטים על להקת המחול שתופיע אצלנו ב ח ג ה ש ב ו ע ו ת:

בערב חג - יום שלישי - 29/5 תופיע 'להקת מחולה' אצלנו

להקה ירושלמית, בניהולה האומנותי של שוקי הופמן

ב - ע ר ב מ ח ו ל ו ז מ ר י ש ר א ל י
בהנחייה של ריקי סלע.

בין הריקודים יופיע הזמר שמעון ישראלי
בשירי ארץ ישראל.

לאחר ההופעה יירדו הלהקה ומרקיד מקצועי לחדר האוכל
להרקדה של כל המשפחה

(תמורת ההופעה מתארכת הלהקה כאן במשך החג (בתלתון הצעיר) מסר ג'קי ע.

ספר חדש

מהספריה מוסרים שנתקבלה בתודה
תרומה של מר משה גלזר.

שם הסופר

כותר

תוכן

שימור - מודיפיקציה - שינוי
באוגרפיה של גולדה מאיר
רומן על היהודי הנודד
רומן
מדע בדיוני
רומן מתח פוליטי
מדע בדיוני
רומן
"
סיפור חיו של ח.נ.ביאליק
רומן
רומן - בן-קיבוץ יורד
זכרונות נער יהודי בהולנד
הכבושה
סיפורם האישי של 10 חיילי
צה"ל בשבי מצרי.
בלש

הקיבוץ כמערכת מדינית
צמחי מרפא של הרמב"ם
היהודיה הגאה
אהבה בקספה
עיוור צבעים
הסילמריליון
הבן המועדף
כוכב הצוענים
מסלולים מהירים
אם בלילה חורפי עובר אורח
חוצה ברח
מר מאני
מתי אתה חוזר?
כמו אבנים שותקות
חוץ מציפורים
אי-נעימות במועדון היוקרה

לניר יוסף
קריספיל, נסים
מדזיני מירון
אנדריץ' איוו
בוצ'ן יעקב
טולקין ג'.ר.ר.
סומר סטיב
סילברברג רוברט
פיליפס ג'יין אן
קאלווינן איטאלו
שבא שלמה
יהושע א.ב.
טפר יונה
הכהן שמואל
ליבלוך עמיה
סיירס דורותי ל.

CONTENTS

Novel
Holocaust Period
Novel
"
" Thriller
Spy Novel
Novel
"
" of South Africa
cont. 11

TITLE

The Golden Droplet
The Children of Mapu Street
Brotherly Love
The Swiss Legacy
First Strike
The Russia House
The Old Devils
The Second Wife
Memory of Snow and of Dust

AUTHOR

Tournier Michel
Neshamit Sarah
Blankenship William D.
Thompson Anne A.
Terman Douglas
Carré John Le
Amis Kingsley
Robertson Denise
Breytenbach Breyten

CONTENTS	TITLE	AUTHOR
Introduction to Kabbala	Yedid Nefesh	Bar-Lev Yechiel
Novel - Arab/Arab & Arab/Israel Conflict Horror Fiction	Nisanit Haunted	Faqir Fadia Herbert James
Novel - Israel " of China	Arabesques The Open Fields	Shammas Anton Yeh Chun-Chan
Novel	The Madness of a Seduced Woman	Schaeffer Susan F.

אנ-ח'ית: תברואה

- איך מגיעים למקצוע כזה?

לפני כשנתיים, לקראת חג הארבעים, נדמה לי, ראיתי כי הקיבוץ מתכסה בגרוטאות של עצמו, והחלטתי לטפל בבעייה. בעקבות זה ביקשנו ממני למלא את התפקיד בפעם השנייה.

- בפעם השנייה? אני לא זוכרת ש....

"כמעט אף אחד לא זוכר, אבל מלאתי את התפקיד בשנות החמישים."

- ומאז יש שינויים?

חיוך רחב מתפשט על פניו של טומי. "אפשר להגיד. בימים ההם עיקר העבודה היתה חיטוני כפכפי-העץ במקלחת הציבורית, סילוק האשפה מתוך פחים חלודים, באמצעות פרדה ועגלה, נהרקה בורות בתי-השימוש אל "אנטו-קאקי" (לפי מינוח הילדים דאז) שפקד אותנו לעיתים מזומנות.... כן, יש שינויים."

- ספר במה אתה עוסק בימינו.

"פעם, בימי עיון לתברואנים ערכנו רשימה של 54 שטחי פעילות שבהם עוסקים חצרונים/תברואנים בקיבוצים שונים. אולי ההגדרה המדויקת ביותר היא יכל מה שאף אחד אחר לא עושה!"

- אולי בכל זאת תנסה להגדיר קצת יותר.

"טוב, עיקר העבודה, במיוחד בקיץ, היא טיפול בגד זבובים. זה דורש ריסוסים וטיפול במל-כודות המוצבות במקומות שונים במשק. אחר כך, לפי פניות החברים, אני מטפל בנמלים, עכברים, נכשיה צורך, גם בדבורים וצרעות. אלה עוד לא הגיעו השנה!"

"לעומת זאת, מסתמנת שנה מרובת נחשים.

כאן אין פטנטים - לא הדברה ולא איתורים. ההצעה היחידה היא

ז ה י ר ת .

בעיקר מתחיבת הזהירות כשהולכים במקום חשוך. הדבר הטוב והמועיל

ביותר הנא להרעיש, כלומר, לעשות רעש ברגליים בזמן ההליכה. זאת

בעייה לאלה ההולכים יחפים או בנעלי ספורט. לכן מומלצים סנדלים -

משהו קשיח. גובה הנעליים לא משנה. העיקר להרעיש ולהבריח את

טומי עמית - תברואן. (המשך)

הנחש. שימו לב במיוחד בשעת ערביים, כשהנחשים נוטים להתחמם על המדרכות המחוממות
עדיין מחום היום.

נחשים לא ארסיים (אצלנו במיוחד הנחש השחור הגדול) אסור לפגוע בהם, כי
מקומם ייתפש ע"י נחש ארסי."

- אתה מחלק חומרי הדברה לחברים?

"בכלל, אני לא מחלק רעל לחברים, וגם בטיפולים הכלליים אני מנסה להמעיט בשימוש ברעלים,
מתוך גישה אקולוגית, האומרת שכל רעל שמפזרים פוגע גם מעבר לכוונתנו. לפעמים אין
ברירה - כשנמלים פולשות לבית בצורה מסיבית - אבל בנמלים בגינה אני לא מטפל."

- אתה גם יוזם מבצעים?

"אני לא מאמין גדול במבצעים. אני מנסה לנקות פינות מוזנחות (ענף הבנייה היה הפושע
העיקרי בעניין זה). אני 'משחזר' כסאות-גינה בבריכה ובמלונון, מסלק גזם שנאסף ליד
פחי האשפה - וכמובן ממשיך לתקן גגות כפי שעשיתי במשך כל השנים."

- במה אנחנו יכולים לעזור לך?

"עכשיו, לקראת הקיץ, בעיקר במלחמה ביתושים. כל מצבור מים קטן בשכונות, כל דלי המתבולל
מי השקייה, כל עציץ - אם גובה המים מגיע ל-15 ס"מ הוא מהווה מקום דגירה ליתושים.
אנא, חברים, ערכו סיבוב סביב לבית ובידקו!"

- האם אתה מקבל עזרה מהסידור?

"לעיתים רחוקות. האמת היא שאין לי גם סדר יום מאורגן ומתוכנן מראש. הרבה ^{בכך} תלוי אם יש
טרקטור פנוי, אם אדם מסויים פנוי להתייעצות. אולי זה גם עניין של אופי. אני עושה לפי
כוחותי, ומשאיר לחברים את השיפוט אם זה טוב."

באמת, מה עוד אפשר לבקש?

ראיינה - אנגה

ובעניין הראיונות יש לי הערה:

בזמן האחרון הולכות ומתרבות הפניות אלי לראיין
חברים. (לפני שבוע היו שלושה!) מצד אחד, הדבר
אומנם מחמא, אבל התוצאה היא עלון חד-גווני,
"עלון של העורכת" - דבר שאיננו חיובי בעיני.
לכן, אל תתביישו - יש לכם מה להגיד, שבו וכתבו
(או תקליטו, מצידו). אני תמיד מוכנה לטפל
בסגנון אם אתבקש, או לתרגם. O.K. ?

אנגה

תל. בסיון תשכ"ז (1967) - אריה דביר

נר זכרון

ט' בסיון תשמ"ו (1986) - ניל בן-עטר

אסתר בלק ד"ר

יעל שפרונג

דברים ליד הקבר -

אסתר בלק, כמה מזרז לכתוב על אישה קטנה ונמרצת זו בלשון עבר! בנלדה בעיירה קטנה בפולין למשפחה קשת-יום, שפרנסה עשרה ילדים. בגיל 12 עזבה את הבית ועברה לוורשה, על מנת ללמוד בגימנסיה העברית. שם היתה גרה אצל קרוביה ומביאה להם שבוע שבוע כיכר לחם ותוצרת חלב מעשה ידי אמה, אסתר התבלטה עד מהרה ביופיה ובחריפות שיכלה, והתקדמה היטב בלימודיה, כשהיא זוכה בתש-בחנות ובפרסים, ומלמדת את לשונה לדבר עברית רהוטה. ברבות הימים זכתה ללמד שם עברית נהיגטוריה של עם ישראל, ברשת "תרבות" הידועה. בתקופה זו היא מתוודעת לשירה העברית ולרע-יון הציוני, ומשתתפת כשחקנית בתיאטרון חובבים. בשנות ה-30 המוקדמות היא עוברת לאנגליה בדרך לא דרך, ומתקבלת שם ע"י אחד מאחיה שהסתדר שם כלכלית, הדואג לה בכל. היא נישאת, והופכת לנתינה בריטית, וקובעת על ידי-כך את מהלך 40 השנה הבאות, עת גרה בליברפול, והתערתה שם בחיי הקהילה היהודית. בזמן מלחמת העולם עזבה את העיר והגדולה ועברה עם בנותיה לתקופת זמן לעיר שדה, מקום שם חיה במנותק מכל המוכר לה. באותה עת נהרג אחיה בהפצצה. אח אחר ואחות עלו ארצה בשנות ה-20 נחיים עד היום עם משפחותיהם הענפות ברעננה. שאר אחיה והוריה ניספו בשואה. לאחר המלחמה החלה אסתר מחדש בעיסוקיה הציוניים, עת לימדה עברית והשתתפה בכינוסים ובהר-צאות מטעם ויצ"ו וארגונים שונים אחרים. היא ביקרה מספר פעמים בארץ, למדה איטלקית בעזרת תקליטים, שיפרה את הרוסית שבפיה, ובכל הזדמנות קראה ספרות אנגלית ועברית, והתעמקה בהן. תוך לימוד בקורסים באוניברסיטה. באחד הכנסים פגשה את ס. יזהר, שאת אחד מספרין החתומים על ידן, החזיקה בספרייתה עד היום. זה גם הזמן בו חלתה במחלה קשה, שבגללה עברה טיפולים שונים ורבים ב-30 השנה האחרונות. לפני 17 שנה נפטר בעלה, ג'ון, והיא עלתה ארצה והגיעה אלינו. אסתר הגשימה בכך חלום ישן, וסברה תמיד שעליה מאוחרת זו, שרופדה בפעילות ציונית קודמת ענפה - מתחילת דרכה בנורשה - מעניקה לה זכות להימנות בין בוני הארץ. הכרתי את אסתר בתקופה אחרונה זו, כאישה חושבת, משכילה וחרירת שכל, שהיה בה הצורך הבלתי-פוסק לאמן את כושרה השיכלי החד, למרות או בגלל מחלתה המתקדמת. היא החליטה די מוקדם בשלבי התפתחות המחלה לא להשתעבד יותר מד לתרופות, וכאילו תדרכה את גופה לשאת בסבל הקבוע, המתמשך. היא התעמלה כל בוקר - ממש עד לפני כמה ימים, ואח"כ הכינה לעצמה אינסוף כוסות תה אנגלי, מקומקום שבוודאי הזכיר לה את הסמוגר במרכז ביתה בכפר בבית אמה. אסתר אהבה לארח אנשים בביתה המסוגנן והמטופח בפשטות, אך למרבה הצער, העיסוק החביב עליה ביותר, פגישה ושיחה עם אנשים, נתקל בשנים האחרונות בקשיים רבים, מאחר שהתמקדה יותר ויותר - תר בעצמה ובסבלה, והיתה פחות קשובה לזולת. למרות הקושי בכתיבה, שמרה על קשרי מכתבים עם מספר אנשים, וביניהם חברתה הקומוניסטית - (כפי שכינתה אותה) אישה אנגליה בשנות ה-90 לחייה - איתה שוחחה בכתב על פוליטיקה, פילוסופיה וספרות, עד לשבועות האחרונים. לכל הנכנס חיכתה תמיד כוס תה או קפה, ובמיוחד לשלושת נכדיה ובני זוגם, ולגינת הבהדרת, שהזכירה לה אל ג'ני בילדותה. אסתר, הנוכחת לנו שמחשבת בהירה נחישות-תחלטה יכולות להיות מנוע לחיים ארוכים, גם בגוף צנום, חלש ופגוע. לא נשכח אותך!

יהיה זכרך ברור!

תוספת מוציא לתען תוכים.

הורה/ים אשר במשך שהותם בכפר הנשיא יחלו במחלה פיזית ו/או מנטלית, הדורשת להצמיד אליהם מטפל/ת להשגחה וטיפול צמודים, אם שהם כוודדים ו/או שבן/בת זוגם אינם יכולים להבטיח ולספק להם את הטיפול וההשגחה הדרושים - רשאית המערכת הסיעודית, בהתייעצות עם הוועדה המטפלת בהורי הברים, להציע הע- ברת ההורה/ים למרכז אשפוזי מתאים. ההוצאות הכרוכות בהעברתו ושהותו של ההורה העצמאי כמוסד סיעוד מחוץ לקיבוץ יחולו עליו ו/או על בני משפחתו החתומים על הסכם זה. הורה שאיננו עצמאי, יחולו הוצ- אות אלה על ילדיו החתומים על הסכם זה.

תקון ליל שבועות

עכב' יצחק נא"י

הנך מוכן לסמפוזיון

ימז עם בוגה מבית העמק

ואף בן אל מבוצר והחבורה

שיתקיים ביום שישי 25.5 באמצון

בשעה 21

לשמח פנאולתך!

NEWS OF THE WEEK

- * A better week - what with the beautiful wedding, and Shavuoth on the way....
- * Good news from the laundry, too. Our synthetic wash will now be washed at home - with the rest of the laundry slowly following suit.
- * Welcome to the new couple of resident parents, Max and Bracha Tennan from Tel Aviv, who have come to live with their daughter Yehudit Whitham and the family.
- * If you have been away from the kibbutz lately, you will have noticed the new approach road at Rosh Pinna. The process of building is slow but sure, and none of us (not even the bus-driver who takes^{us} to school every day) know exactly which way the road will bend in the end.... But, as they say, all roads lead to Kfar Hanassi.
- * Planting of the new orange-grove (on the way to the Jordan) is almost completed. The work was done^{mainly} by voluntary work by all sections of our population
- * We have had our first bush-fire of the season (fortunately small). Our fire-fighters are very well organised, and let's hope they will not have a lot of work this summer.
- * Another summer hazard - snakes. Tommy, who is in charge of sanitation, tells me that there seem to be a lot of them this year. One has to be specially careful in the twilight hours, when they sometimes come out to warm up on our concrete paths. By the way, black snakes in our district are not poisonous, and should be left alone. As Tommy says: "The place of any black snake killed will be filled by a poisonous one."
- * A speedy recovery to Harry B., and to Denny Steele, and of course to Mrs. Solomon's leg.

SHABBAT SHALOM,

Inge

S H A V U O T H - TUESDAY afternoon at 16.45 the FIRST FRUIT PROCESSION will wind its way from the Park, through the centre of the kibbutz up to the sheep-pens and from there to the amphitheatre, where the ceremony will take place, followed by a picnic, and at 19.45 an Israeli vocal group perform in the hall. Dancing in the Chadar Ochel afterwards.

WEDNESDAY - B R U N C H will be served in the Chadar Ochel : 10.00 - 13.00 at 13.00 there will be a film (suitable for all the family) in the Hall and at 16.00 (if you still have the strength) A GRAND HAPPENING (Amphi-Pool)

11662-7

9 Sivan (1986) - Neil Ben-Atar

H A P P Y B I R T H D A Y

27.5.90. Gabby Potash
Chana Franklin
Gali Franklin
Sara Kornblit
Sari Ben Chaim

28.5. Assaf Maser
Oran Collins
Mrs. Lorna Devolt
Tsiyva Brodie
Sasson Marcuson
Carmel Winkler

29.5. Mrs. Fanny Norton
Yig'al Ben Chaim
No'it Broer
Nadav Amit
Assa Erenberg
Ma'ayan Doari
Tor Doari

30.5. Batya Raines
Raymond Solomon
Ronit Harmatz
Adi Schwartz
Rami Golan
Eila Churdian (Rachmani
granddaughter)
Ongi Mader (granddaughter)

31/5. Mrs. Celia Bergman
Aviv Rosenkrantz

1.6. Mr. Harry Barak
Len Weintraub
Meirav Ben Avi
Na'amah Mader
Carmel Arni

2.6. Ya'el Winkler
Anat Guter
Irit Scheingesicht

The editorial board has decided to terminate the publication of
dates of wedding anniversaries - so here, for the last time:

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

27.5.90. Janice & Yoram Ben Chaim
29.5. Ya'el & Aharon Levine
30.5. Orah & Ed Leibovitz

31.5. Dr. Jim & Orly Shalom
1.6. Ronit & Johnny Harmatz
2.6. Ruthie & Eitan Gedalison

FILM OF THE WEEK - LETHAL WEAPON

with Richard Donner
Mel Gibson, Danny Glover
Joyce Elkind

The story of a pair of
policemen (one black, one white)
who try to come to grips with
the crime wave in Los Angeles.
The second film in a series.

